

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้ชุดการเรียนรู้แบบนำตนเองวิชาวิทยาศาสตร์ 4 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 84 คน

2. กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักศึกษา 15 คน โดยวิธีเฉพาะเจาะจง

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 96 คน โดยวิธีเฉพาะเจาะจง

แบบแผนการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผู้วิจัยได้กำหนดแบบแผนการวิจัยในครั้งนี้ แบบ Pre-Experimental Design แบบ One Group Pretest-Posttest Design (รัตนะ บัวสนธ์, 2544, หน้า 62) มีแผนการทดลอง ดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest – Posttest Design

การทดสอบก่อนทดลอง	ทดลอง	การทดสอบหลังทดลอง
O ₁	X	O ₂

O₁ แทน การทดลองก่อนการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้

X แทน การเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้

O₂ แทน การทดสอบหลังการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ 4 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. ชุดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้าสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 5 ชุด ประกอบด้วย

เรื่องที่ 1 แหล่งกำเนิดไฟฟ้า

เรื่องที่ 2 ระบบส่งจ่ายกระแสไฟฟ้า

เรื่องที่ 3 การต่อวงจรไฟฟ้าอย่างง่าย

เรื่องที่ 4 วงจรไฟฟ้าภายในบ้าน

เรื่องที่ 5 ความปลอดภัยในการใช้ไฟฟ้า

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า (ก่อนเรียนและหลังเรียน)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ชุดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้าสำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ในการพัฒนาชุดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า สำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีขั้นตอนการพัฒนา ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบนำตนเอง และ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 รายวิชาวิทยาศาสตร์ 4 สำหรับ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1.2 วิเคราะห์หลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาวิทยาศาสตร์ 4 พร้อมทั้งกำหนด พฤติกรรมการเรียนรู้ตามน้ำหนักความสัมพันธ์ในแต่ละด้าน

1.3 จัดกระบวนการการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบนำตนเอง ในเนื้อ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า รายวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ออกเป็น 5 ชุดประกอบด้วย

หน่วยที่ 1 แหล่งกำเนิดไฟฟ้า

หน่วยที่ 2 ระบบส่งจ่ายกระแสไฟฟ้า

หน่วยที่ 3 วงจรไฟฟ้าภายในบ้าน

หน่วยที่ 4 การต่อวงจรไฟฟ้าอย่างง่าย

หน่วยที่ 5 ความปลอดภัยในการใช้ไฟฟ้า

1.4 สร้างชุดการเรียนรู้แบบนำตนเองวิชาวิทยาศาสตร์ 4 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ไฟฟ้า สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แต่ละชุดการเรียนรู้ ประกอบด้วย รายละเอียด ดังนี้

1.4.1 ชื่อชุดการเรียนรู้

1.4.2 คำนำ

1.4.3 คำชี้แจงสำหรับนักศึกษา/ครูผู้สอน

1.4.4 แผนการจัดการเรียนรู้

1) สารสำคัญ

2) จุดประสงค์รายวิชา

3) เนื้อหา

4) การจัดการเรียนรู้ (อิศรียา ทองงาม, 2545)

4.1) ขั้นตอนการเตรียม

4.1.1) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้

4.1.2) สำนวจความรู้พื้นฐาน

4.1.3) เตรียมความพร้อมผู้เรียน

4.2) ขั้นตอนการเรียน

4.2.1) เลือกผู้ร่วมงาน

4.2.2) วางโครงการเรียน

4.2.3) วางแผนการเรียน

4.2.4) ปฏิบัติตามแผน

4.3) ขั้นตอนการประเมิน

4.3.1) ประเมินผลการปฏิบัติ

4.3.2) รับความรู้เสริม

5) สื่อและแหล่งเรียนรู้

6) การวัดผลและประเมินผล

1.4.5 แบบทดสอบก่อนเรียน

1.4.6 แบบทดสอบความรู้พื้นฐาน

1.4.7 ใบความรู้

1.4.8 แบบวางโครงการเรียน

1.4.9 แบบวางแผนการเรียน

1.4.10 แบบสัญญาการเรียน

1.4.11 แบบฝึกหัด

1.4.12 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้

1.4.13 แบบทดสอบหลังเรียน

1.5 นำชุดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง และข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

1.6 นำชุดการเรียนรู้ที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาฟิสิกส์ ด้านวิธีสอนแบบนำตนเอง และด้านชุดการเรียนรู้ ประเมินเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของชุดการเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้

สื่อการสอน เพื่อหาระดับความเหมาะสมของชุดการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์การประเมินระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) (คณาจารย์ภาควิชาการประเมินและการวิจัย, 2550, หน้า 244-246) ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนนเฉลี่ย
เหมาะสมมากที่สุด	4.51-5.00
เหมาะสมมาก	3.51-4.50
เหมาะสมปานกลาง	2.51-3.50
เหมาะสมน้อย	1.51-2.50
เหมาะสมน้อยที่สุด	1.00-1.50

โดยให้หาความเหมาะสม คือค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป จะถือว่าเป็นชุดการเรียนรู้ที่ใช้ได้

1.7 ปรับปรุงชุดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของชุดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการหาประสิทธิภาพ

1.8 นำชุดการเรียนรู้ไปทดสอบหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นทดสอบรายบุคคล นำชุดการเรียนรู้แบบนำตนเองที่สร้างไปทดลองกับนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน จำนวนอย่างละ 1 คน รวม 3 คน โดยทดลองรายบุคคล

ขั้นที่ 2 ขั้นทดสอบกลุ่มย่อย นำชุดการเรียนรู้แบบนำตนเอง ที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน จำนวนอย่างละ 3 คน รวม 9 คน โดยทำการทดลองพร้อมกันทั้งกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบภาคสนาม นำชุดการเรียนรู้แบบนำตนเองที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียน จำนวน 30 คน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ ตลอดจนลักษณะเฉพาะและวิธีการสร้าง

2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา และเนื้อหา เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า แล้วกำหนดสัดส่วนความสำคัญด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ พร้อมกำหนดจำนวนข้อสอบ ดังนี้

ตาราง 2 การวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา และเนื้อหา เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า

จุดประสงค์รายวิชา	เนื้อหา	พุทธิพิสัย			
		ความรู้	ความเข้าใจ	การทำ ไปใช้	การ วิเคราะห์
อธิบายแหล่งกำเนิดไฟฟ้าเลือกและผลิตกระแสไฟฟ้าให้เหมาะสมกับสถานที่และความต้องการ	แหล่งกำเนิดไฟฟ้า	1	2	1	2
อธิบายหลักการ วิธีการในการส่งกระแสไฟฟ้า ตระหนักถึงอันตราย และวิเคราะห์ปัญหาจากการส่งกระแสไฟฟ้าขัดข้อง	ระบบส่งจ่ายกระแสไฟฟ้า	1	1	2	2
อธิบายส่วนประกอบของวงจรไฟฟ้า คำนวณการต่อตัวต้านทาน เลือกตัดสินใจในการต่อวงจรไฟฟ้าให้เหมาะสมกับการใช้งาน และวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากในระบบวงจรไฟฟ้า	การต่อวงจรไฟฟ้าอย่างง่าย	2	1	1	1
อธิบายส่วนประกอบของวงจรไฟฟ้า ภายในบ้าน เลือกวัสดุ อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการใช้งาน แก้ปัญหา และวิเคราะห์สาเหตุที่เกิดจากการความผิดพลาดของวงจรไฟฟ้า	วงจรไฟฟ้าภายในบ้าน	2	2	2	2
อธิบายอันตรายจากการใช้ไฟฟ้า เลือกวิธีการป้องกันอันตรายจากการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า และวิเคราะห์สาเหตุจากอันตรายที่เกิดขึ้นจากการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า	ความปลอดภัยในการใช้ไฟฟ้า	1	1	2	1
รวม		7	7	8	8

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ตามเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นแบบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก โดยครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจการนำไปใช้ วิเคราะห์ จำนวน 50 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาค่าความสอดคล้องรายข้อของแบบทดสอบกับจุดประสงค์รายวิชา แล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์รายวิชาและพุทธิพิสัย ที่ระบุไว้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์รายวิชา และพุทธิพิสัยที่ระบุไว้

ให้คะแนน - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์รายวิชา และพุทธิพิสัยที่ระบุไว้

2.5 นำผลการประเมินแบบทดสอบของมาวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง คัดเลือกข้อที่ ค่าความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

2.6 นำแบบทดสอบที่ได้จากการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองกับนักศึกษา (Tryout) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ 4 จำนวน 30 คน

2.7 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ โดยให้คะแนน 1 คะแนนในข้อที่ตอบถูก และให้ 0 คะแนนในข้อที่ตอบผิด แล้วนำคะแนนที่นักศึกษาแต่ละคนสอบได้มาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (B) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และหาค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80

2.8 นำแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (B) ที่ไม่ได้ตามเกณฑ์ตัดทิ้ง คัดเลือกไว้ 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.30-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.25-0.72 กระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ โดยให้คะแนน 1 คะแนน ในข้อที่ตอบถูก และให้ 0 คะแนนในข้อที่ตอบผิด แล้วนำคะแนนที่นักศึกษาแต่ละคนสอบ

ได้มาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (B) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และหาค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80

2.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 30 ข้อ มาหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา จำนวน 24 คน ซึ่งต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ด้วยวิธีของโลเวต (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป, หน้า 199-201) พบว่า แบบทดสอบมีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.82

2.10 จัดทำเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.10.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

2.10.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

โดยแบบทดสอบเป็นชุดเดียวกัน แต่สลับข้อและสลับตัวเลือก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีดังนี้

1. แนะนำวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า ด้วยการเรียนรู้แบบนำตนเอง ให้กับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา โดยการแจกคู่มือสำหรับนักศึกษาในการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเอง และให้นักศึกษาร่วมกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เขียนโครงการการเรียนรู้ตามความต้องการของตนเอง พร้อมทั้งทำสัญญาการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดที่เป็นขอบเขตของโครงการเรียน และมีการลงนามระหว่างผู้เรียนกับครู

2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในเวลา 1 ชั่วโมง

3. ทำการทดลองโดยให้นักศึกษา เรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 5 ชุดการเรียน เป็นเวลา 20 ชั่วโมง

4. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

5. นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน ข้อใดตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบหรือตอบเกิน 1 ตัวเลือกในแต่ละข้อให้ 0 คะแนน

6. นำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1.1 นำผลคะแนนการเรียนรู้ขณะใช้ชุดการเรียนรู้ คือคะแนนแบบฝึกหัดและแบบทดสอบท้ายชุดการเรียนรู้ หาค่าร้อยละของคะแนนรวมเฉลี่ย เป็นค่า E_1

1.2 นำผลคะแนนการเรียนรู้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน หาค่าร้อยละของคะแนนรวมเฉลี่ย เป็นค่า E_2

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.1 นำผลการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน มาตรวจให้คะแนนโดยให้ข้อถูกได้ 1 คะแนน ข้อผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน จากนั้น นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test dependent)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้

ชุดการเรียนรู้แบบนำตนเองเรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดระดับการเรียนรู้แบบนำตนเอง (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป., หน้า 181)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$ แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.2 การหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ ใช้สถิติ E_1/ E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2547, หน้า 132)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{A}}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน	ค่าคะแนนของแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ หลังชุดการเรียนรู้
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

$$E_2 = \frac{\frac{\sum Y}{B}}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	ค่าคะแนนของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

1.3 ค่าความยากง่าย (P) โดยการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายข้อ มีสูตร ดังนี้ (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป., หน้า 218)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ดัชนีความยากง่าย
	R	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

1.4 ค่าอำนาจจำแนก (B) โดยการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายข้อ มีสูตร ดังนี้ (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป., หน้า 210)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{U}{N_2}$$

B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
N_1	แทน	จำนวนคนรอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
U	แทน	จำนวนคนรอบรู้ที่ตอบถูก
N_2	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

1.5 หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยวิธีของโลเวลต์ (Lovelt) (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป., หน้า 199) สูตร ดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x - \sum x^2}{(k-1) \sum (x-c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าความเที่ยง
	x	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	c	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

2. สถิติบรรยาย

2.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538, หน้า 137)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538, หน้า 143)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติอ้างอิง

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบ
นำตนเองของนักศึกษา ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 104)

ค่าความต่างของคะแนน โดยใช้การทดสอบที (t-test Dependent)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติทดสอบ
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนรายคู่
	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง